

BUNDESGESETZBLATT

FÜR DIE REPUBLIK ÖSTERREICH

Jahrgang 2002

Ausgegeben am 23. April 2002

Teil III

74. Abkommen zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Republik Belarus über die Förderung und den Schutz von Investitionen
(NR: GP XXI RV 688 AB 821 S. 81. BR: AB 6464 S. 681.)

74.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluss des nachstehenden Staatsvertrages wird genehmigt.

ABKOMMEN

zwischen der Regierung der Republik Österreich und der Regierung der Republik Belarus über die Förderung und den Schutz von Investitionen

DIE REGIERUNG DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DIE REGIERUNG DER REPUBLIK BELARUS, Im Folgenden „die Vertragsparteien“ genannt,

VON DEM WUNSCH GELEITET, günstige Voraussetzungen für eine größere wirtschaftliche Zusammenarbeit zwischen den Vertragsparteien zu schaffen,

IN DER ERKENNTNIS, dass die Förderung und der Schutz von Investitionen die Bereitschaft zur Vornahme derartiger Investitionen stärken und dadurch einen wichtigen Beitrag zur Entwicklung der Wirtschaftsbeziehungen leisten können,

SIND WIE FOLGT ÜBEREINGEKOMMEN:

ARTIKEL 1

Definitionen

Für die Zwecke dieses Abkommens

(1) umfasst der Begriff „Investition“ alle Vermögenswerte und zwar insbesondere, aber nicht ausschließlich:

- a) Eigentum an beweglichen und unbeweglichen Sachen sowie sonstige dingliche Rechte wie Hypotheken, Zurückbehaltungsrechte, Pfandrechte und ähnliche Rechte;
- b) Anteilsrechte und andere Arten von Beteiligungen an Unternehmen;
- c) Ansprüche auf Geld, das übergeben wurde, um einen wirtschaftlichen Wert zu schaffen, oder Ansprüche auf eine Leistung, die einen wirtschaftlichen Wert hat;
- d) geistige und gewerbliche Schutzrechte, wie sie in den im Rahmen der Weltorganisation für Geistiges Eigentum abgeschlossenen multilateralen Abkommen definiert wurden, einschließlich, aber nicht nur, Urheberrechte, Handelsmarken, Erfinderpatepte, gewerbliche Modelle und technische Verfahren, Handelsnamen, Goodwill und Geschäftsgeheimnisse, einschließlich Know-how;
- e) öffentlich-rechtliche Konzessionen für die Aufsuchung, Aufbereitung, Gewinnung oder die Ausbeutung von Naturschätzen.

Eine in Übereinstimmung mit den Rechtsvorschriften einer Vertragspartei erfolgte Änderung der Art und Weise, in der Vermögenswerte investiert werden, beeinträchtigt nicht ihre Eigenschaft als Investitionen.

(2) bezeichnet der Begriff „Investor“

- a) jede natürliche Person, die Staatsangehöriger einer Vertragspartei ist und im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei eine Investition tätigt;
- b) jede juristische Person oder Personengesellschaft, die in Übereinstimmung mit den Rechtsvorschriften einer Vertragspartei gegründet wurde, ihren Sitz im Hoheitsgebiet dieser Vertragspartei hat und im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei eine Investition tätigt;

c) jede juristische Person oder Personengesellschaft, die in Übereinstimmung mit den Rechtsvorschriften einer Vertragspartei oder eines Drittstaates gegründet wurde und in der ein unter a) oder b) genannter Investor einen maßgeblichen Einfluss hat.

(3) bezeichnet der Begriff „damit verbundene Aktivitäten“ Aktivitäten, die mit einer Investition im Zusammenhang stehen und in Übereinstimmung mit den anwendbaren Gesetzen und Rechtsvorschriften der als Gastland fungierenden Vertragspartei durchgeführt werden.

(4) bezeichnet der Begriff „Erträge“ die Beträge, die eine Investition erbringt, und zwar insbesondere, aber nicht ausschließlich, Gewinne, Zinsen, Kapitalzuwächse, Dividenden, Tantiemen, Lizenzgebühren und andere Entgelte.

(5) bezeichnet „ohne ungebührliche Verzögerung“ den für die Erfüllung der notwendigen Formalitäten bei Transferzahlungen üblicherweise erforderlichen Zeitraum.

(6) bezeichnet der Begriff „Hoheitsgebiet“ das Hoheitsgebiet des betreffenden Staates, über das dieser Staat in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht souveräne Rechte und Zuständigkeit ausüben kann.

ARTIKEL 2

Förderung und Schutz von Investitionen

(1) Jede Vertragspartei fördert nach Möglichkeit in ihrem Hoheitsgebiet Investitionen von Investoren der anderen Vertragspartei, lässt diese Investitionen und damit verbundene Aktivitäten in Übereinstimmung mit ihren Rechtsvorschriften zu und behandelt derartige Investitionen und damit verbundene Aktivitäten in jedem Fall gerecht und billig.

(2) Gemäß Absatz 1 zugelassene Investitionen und ihre Erträge genießen den vollen Schutz dieses Abkommens. Gleiches gilt, unbeschadet der Bestimmungen des Absatzes 1, im Falle einer Wiederveranlagung solcher Erträge auch für deren Erträge.

ARTIKEL 3

Behandlung von Investitionen

(1) Jede Vertragspartei gewährt Investoren der anderen Vertragspartei und deren Investitionen eine nicht weniger günstige Behandlung als ihren eigenen Investoren und deren Investitionen oder Investoren dritter Staaten und deren Investitionen.

(2) Keine Vertragspartei gewährt in ihrem Hoheitsgebiet Investoren der anderen Vertragspartei insbesondere, aber nicht nur, was die Verwaltung, die Instandhaltung, die Nutzung, den Genuss oder die Veräußerung ihrer Investitionen betrifft, eine weniger günstige Behandlung als sie ihren eigenen Investoren oder Investoren dritter Staaten gewährt, je nachdem welches die günstigere Behandlung ist.

(3) Die Bestimmungen des Absatzes 1 sind nicht dahingehend auszulegen, dass sie eine Vertragspartei verpflichten, den Investoren der anderen Vertragspartei und deren Investitionen den gegenwärtigen oder künftigen Vorteil einer Behandlung, einer Präferenz oder eines Privileges einzuräumen, welcher sich ergibt aus

- a) einer Zollunion, einem gemeinsamen Markt, einer Freihandelszone oder der Zugehörigkeit zu einer Wirtschaftsgemeinschaft;
- b) einem internationalen Abkommen, einer internationalen Vereinbarung oder innerstaatlichen Rechtsvorschrift über Steuerfragen;
- c) einer Regelung zur Erleichterung des Grenzverkehrs.

ARTIKEL 4

Enteignung und Entschädigung

(1) Investitionen von Investoren einer Vertragspartei dürfen im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei nicht verstaatlicht, enteignet oder Maßnahmen, deren Auswirkungen einer Verstaatlichung oder Enteignung gleichkommen würde (im Folgenden „Enteignung“ genannt) unterworfen werden, es sei denn zu einem Zweck von öffentlichem Interesse, auf Grund eines rechtmäßigen Verfahrens, auf der Grundlage der Nichtdiskriminierung sowie in Verbindung mit einer umgehenden, angemessenen und wirksamen Entschädigung. Eine derartige Entschädigung hat dem tatsächlichen Marktwert der enteigneten Investition unmittelbar vor der Enteignung oder bevor die drohende Enteignung öffentlich bekannt

wurde, je nachdem, welches der frühere Zeitpunkt ist, zu entsprechen, beinhaltet Zinsen vom Zeitpunkt der Enteignung bis zum Zeitpunkt der Zahlung berechnet auf der Basis des LIBOR Satzes oder eines äquivalenten Wertes, wird umgehend geleistet, ist tatsächlich verwertbar und frei transferierbar. Derartige Transfers werden ohne ungebührliche Verzögerung in der konvertierbaren Währung, in der die Investition ursprünglich getätigt wurde oder in einer anderen konvertierbaren Währung, auf die sich der Investor und die betreffende Vertragspartei einigen, geleistet. Die Maßnahmen zur Festlegung und Zahlung einer derartigen Entschädigung erfolgen in geeigneter Weise nicht später als zum Zeitpunkt der Enteignung.

(2) Enteignet eine Vertragspartei die Vermögenswerte einer Gesellschaft, die als eine Gesellschaft dieser Vertragspartei gilt und an welcher ein Investor der anderen Vertragspartei Anteilsrechte besitzt, so wendet sie die Bestimmungen des Absatzes 1 dergestalt an, dass die angemessene Entschädigung dieses Investors sichergestellt wird.

(3) Dem Investor steht das Recht zu, die Rechtmäßigkeit der Enteignung durch die zuständigen Organe der Vertragspartei, welche die Enteignung veranlasst hat, überprüfen zu lassen.

(4) Dem Investor steht das Recht zu, die Höhe der Entschädigung und die Zahlungsmodalitäten entweder durch die zuständigen Organe der Vertragspartei, welche die Enteignung veranlasst hat, oder durch ein internationales Schiedsgericht gemäß Artikel 9 dieses Abkommens überprüfen zu lassen.

ARTIKEL 5

Entschädigung für Verluste

(1) Investoren einer Vertragspartei deren Investitionen im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei auf Grund eines Krieges oder anderen bewaffneten Konfliktes, einer Revolution, eines nationalen Notstands, einer Revolte, eines Aufstands, eines Aufruhrs oder eines sonstigen ähnlichen Ereignisses im Hoheitsgebiet der letztgenannten Vertragspartei einen Verlust erleiden, erfahren hinsichtlich Rückerstattung, Entschädigung, Schadenersatz oder anderer Regelung durch die letztgenannte Vertragspartei eine nicht weniger günstige Behandlung als jene, die die letztgenannte Vertragspartei ihren eigenen Investoren oder Investoren eines Drittstaates gewährt. Die sich daraus ergebenden Zahlungen sind frei transferierbar.

(2) Unbeschadet des Absatzes 1 erhalten Investoren einer Vertragspartei, die bei einem in diesem Absatz genannten Ereignis im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei einen Verlust erleiden durch:

a) Beschlagnahme ihrer Investition oder eines Teiles davon durch die Streitkräfte oder Organe der letztgenannten Vertragspartei oder

b) Zerstörung ihrer Investition oder eines Teiles davon durch die Streitkräfte oder Organe der letztgenannten Vertragspartei, die unter den gegebenen Umständen nicht erforderlich war,

von Seiten der letztgenannten Vertragspartei eine Rückerstattung oder Entschädigung, die in beiden Fällen unverzüglich, angemessen und effektiv sein muss und, was die Entschädigung betrifft, in Übereinstimmung mit Artikel 4 Absatz 1 frei transferierbar sein muss.

ARTIKEL 6

Transfers

(1) Jede Vertragspartei garantiert ohne ungebührliche Verzögerung Investoren der anderen Vertragspartei den freien Transfer in einer frei konvertierbaren Währung von Zahlungen im Zusammenhang mit einer Investition, insbesondere aber nicht ausschließlich:

a) der Anfangsbeträge und zusätzlichen Beträge zur Aufrechterhaltung oder Ausweitung der Investition;

b) von Beträgen, die zur Bestreitung der Ausgaben im Zusammenhang mit der Verwaltung der Investition bestimmt sind;

c) der Erträge;

d) der Rückzahlung von Darlehen;

e) der Erlöse aus der vollständigen oder teilweisen Liquidation oder Veräußerung der Investition;

f) einer Entschädigung gemäß Artikel 4 Absatz 1 und Artikel 5 dieses Abkommens;

g) Zahlungen auf Grund einer Streitbeilegung.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 dürfen nicht dahingehend ausgelegt werden, dass sie Steuerhinterziehungen zulassen.

(3) Unbeschadet Absatz 1 und 2 kann jede Vertragspartei die Rechte von Gläubigern schützen oder die Einhaltung von Rechtsvorschriften über die Ausgabe von und den Handel und den Verkehr mit Wertpapieren sowie die Erfüllung von Urteilen in Zivil-, Verwaltungs- und Strafverfahren durch die billige, nichtdiskriminierende und in gutem Glauben erfolgte Anwendung ihrer Gesetze und Rechtsvorschriften gewährleisten.

(4) Die in diesem Artikel genannten Transfers erfolgen zu dem am Tag des Transfers gemäß den geltenden Devisenbestimmungen anwendbaren Wechselkurs.

(5) Die Wechselkurse werden gemäß den Börsennotierungen im Hoheitsgebiet jeder Vertragspartei oder in Ermangelung solcher Notierungen vom jeweiligen Bankensystem im Hoheitsgebiet jeder Vertragspartei festgelegt.

ARTIKEL 7

Eintrittsrecht

Leistet eine Vertragspartei oder eine von ihr hierzu ermächtigte Institution ihrem Investor Zahlungen auf Grund einer Garantie für Investitionen im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei, so anerkennt die andere Vertragspartei, unbeschadet der Rechte des Investors der erstgenannten Vertragspartei gemäß Artikel 9 dieses Abkommens und der Rechte der erstgenannten Vertragspartei gemäß Artikel 10 dieses Abkommens, die Übertragung aller Rechte und Ansprüche dieses Investors kraft Gesetzes oder auf Grund eines Rechtsgeschäfts auf die erstgenannte Vertragspartei. Ferner anerkennt die letztgenannte Vertragspartei den Eintritt der erstgenannten Vertragspartei in alle diese Rechte oder Ansprüche, welche die erstgenannte Vertragspartei im gleichen Umfang wie ihr Rechtsvorgänger auszuüben berechtigt ist. Für den Transfer von Zahlungen an die betreffende Vertragspartei auf Grund einer solchen Übertragung, gelten die Artikel 4, 5 und 6 dieses Abkommens sinngemäß.

ARTIKEL 8

Andere Verpflichtungen

(1) Enthalten die Rechtsvorschriften und Bestimmungen einer Vertragspartei oder völkerrechtliche Verpflichtungen, die neben diesem Abkommen zwischen den Vertragsparteien bestehen oder in Zukunft begründet werden, eine allgemeine oder besondere Regelung, durch die Investitionen von Investoren der anderen Vertragspartei eine günstigere Behandlung als nach diesem Abkommen zu gewähren ist, so geht diese Regelung dem vorliegenden Abkommen insoweit vor, als sie günstiger ist.

(2) Jede Vertragspartei hält jede vertragliche Verpflichtung, die sie im Hinblick auf von ihr in ihrem Hoheitsgebiet genehmigte Investitionen gegenüber einem Investor der anderen Vertragspartei eingegangen ist, ein.

ARTIKEL 9

Beilegung von Investitionsstreitigkeiten

(1) Jede Streitigkeit aus einer Investition zwischen einer Vertragspartei und einem Investor der anderen Vertragspartei wird, soweit wie möglich, zwischen den Streitparteien freundschaftlich beigelegt.

(2) Kann eine Streitigkeit gemäß Absatz 1 nicht innerhalb von drei Monaten nach einer schriftlichen Mitteilung hinreichend bestimmter Ansprüche beigelegt werden, wird die Streitigkeit auf Antrag der Vertragspartei oder des Investors der anderen Vertragspartei folgenden Verfahren unterworfen:

- a) einem Vergleichs- oder Schiedsverfahren vor dem Internationalen Zentrum zur Beilegung von Investitionsstreitigkeiten, welches durch das am 18. März 1965 in Washington zur Unterzeichnung aufgelegte Übereinkommen zur Beilegung von Investitionsstreitigkeiten zwischen Staaten und Staatsangehörigen anderer Staaten *) eingerichtet wurde. Im Falle eines Schiedsverfahrens stimmt jede Vertragspartei auch ohne Vorliegen einer individuellen Schiedsvereinbarung zwischen der Vertragspartei und dem Investor, auf Grund dieses Abkommens unwiderruflich im Vorhinein zu, jede derartige Streitigkeit dem Zentrum zu unterbreiten und den Schiedsspruch als bindend anzuerkennen. Diese Zustimmung beinhaltet den Verzicht auf das Erfordernis, dass die Rechtsmittel im innerstaatlichen Verwaltungs- oder Gerichtsverfahren erschöpft worden sind, oder

*) Kundgemacht in BGBl. Nr. 357/1971

b) einem Schiedsverfahren durch drei Schiedsrichter gemäß den UNCITRAL Schiedsregeln in der Fassung der letzten Änderung, die von beiden Vertragsparteien zum Zeitpunkt des Antrags auf Einleitung des Schiedsverfahrens akzeptiert wurden. Die Vertragspartei unterwirft sich dem genannten Schiedsgericht auch dann, wenn keine derartige schiedsgerichtliche Vereinbarung besteht.

(3) Der Schiedsspruch ist endgültig und bindend; er wird nach innerstaatlichem Recht vollstreckt; jede Vertragspartei stellt die Anerkennung und Durchsetzung des Schiedsspruchs in Übereinstimmung mit ihren einschlägigen Rechtsvorschriften sicher.

(4) Eine Vertragspartei, die Streitpartei ist, macht in keinem Stadium des Vergleichs- oder Schiedsverfahrens oder der Durchsetzung eines Schiedsspruchs als Einwand geltend, dass der Investor, der die andere Streitpartei bildet, auf Grund einer Garantie eine Entschädigung bezüglich aller oder Teile seiner Verluste erhalten habe.

ARTIKEL 10

Beilegung von Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien

(1) Streitigkeiten zwischen den Vertragsparteien über die Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens werden, soweit wie möglich, durch freundschaftliche Verhandlungen beigelegt.

(2) Kann eine Streitigkeit gemäß Absatz 1 innerhalb von sechs Monaten nicht beigelegt werden, so wird sie auf Antrag einer Vertragspartei einem Schiedsgericht unterbreitet.

(3) Ein derartiges Schiedsgericht konstituiert sich ad hoc auf folgende Weise:

Jede Vertragspartei bestellt ein Mitglied und diese beiden Mitglieder einigen sich auf einen Staatsangehörigen eines Drittstaates als Vorsitzenden. Die Mitglieder sind innerhalb von zwei Monaten, nachdem die eine Vertragspartei der anderen Vertragspartei mitgeteilt hat, dass sie die Streitigkeit einem Schiedsgericht unterbreiten will, der Vorsitzende ist innerhalb von weiteren zwei Monaten zu bestellen.

(4) Werden die in Absatz 3 festgelegten Fristen nicht eingehalten, kann in Ermangelung einer anderen diesbezüglichen Vereinbarung jede Vertragspartei den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes ersuchen, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Besitzt der Präsident des Internationalen Gerichtshofes die Staatsangehörigkeit einer der beiden Vertragsparteien oder ist er aus einem anderen Grund verhindert, diese Funktion auszuüben, so ist der Vizepräsident oder im Falle seiner Verhinderung, das nächstdienstälteste Mitglied des Internationalen Gerichtshofes unter denselben Voraussetzungen zu ersuchen, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen.

(5) Das Schiedsgericht beschließt seine Verfahrensordnung selbst.

(6) Das Schiedsgericht trifft seine Entscheidung auf Grund dieses Abkommens sowie auf Grund der allgemein anerkannten Regeln des Völkerrechts. Es trifft seine Entscheidung mit Stimmenmehrheit; die Entscheidung ist endgültig und bindend.

(7) Jede Vertragspartei trägt die Kosten ihres Mitglieds und ihrer Rechtsvertretung in dem Schiedsverfahren. Die Kosten des Vorsitzenden sowie die sonstigen Kosten werden von beiden Vertragsparteien zu gleichen Teilen getragen. Das Gericht kann jedoch in seinem Schiedsspruch eine andere Kostenregelung treffen.

ARTIKEL 11

Anwendung des Abkommens

(1) Dieses Abkommen gilt für Investitionen, die im Hoheitsgebiet einer Vertragspartei gemäß ihren geltenden Rechtsvorschriften von Investoren der anderen Vertragspartei sowohl vor als auch nach dem In-Kraft-Treten dieses Abkommens vorgenommen wurden oder werden.

(2) Die Vertragsparteien sind an dieses Abkommen insofern nicht gebunden, als es mit dem zum jeweiligen Zeitpunkt geltenden *acquis* im Rechtsbereich der Europäischen Union (EU) unvereinbar ist.

(3) Im Falle von Unklarheiten über die Auswirkungen des Absatzes 2, treten die Vertragsparteien in Konsultationen ein.

ARTIKEL 12**In-Kraft-Treten und Dauer**

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation und tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, in welchem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht worden sind.

(2) Dieses Abkommen bleibt für einen Zeitraum von zehn Jahren in Kraft; danach wird es auf unbestimmte Zeit verlängert und kann von jeder Vertragspartei unter Einhaltung einer Kündigungsfrist von zwölf Monaten schriftlich auf diplomatischem Wege gekündigt werden.

(3) Für Investitionen, die vor dem Zeitpunkt des Außerkrafttretens dieses Abkommens getätigt worden sind, gelten die Bestimmungen der Artikel 1 bis 11 dieses Abkommens noch für einen weiteren Zeitraum von fünfzehn Jahren vom Zeitpunkt des Außerkrafttretens des Abkommens an.

GESCHEHEN zu Minsk, am 16. Mai 2001, in zwei Urschriften, in deutscher, belarussischer und englischer Sprache, wobei jeder Text gleichermaßen authentisch ist. Im Falle unterschiedlicher Auslegung geht der englische Text vor.

Für die Regierung der Republik Österreich:

F. Cede

Für die Regierung der Republik Belarus:

S. Martynov

**ПАГАДНЕННЕ
ПАМІЖ
УРАДАМ АЎСТРЫЙСКОЙ РЭСПУБЛІКІ
І
УРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АБ САДЗЕЙНІЧАННІ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЮ І
АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ**

УРАД АЎСТРЫЙСКОЙ РЭСПУБЛІКІ І УРАД РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ (у далейшым - Дагаворныя Бакі),

жадаючы стварыць спрыяльныя ўмовы для нашырэння эканамічнага супрацоўніцтва паміж Дагаворнымі Бакамі,

прызнаючы, што садзейнічанне ажыццяўленню і ахове інвестыцый можа спрыяць зацікаўленнасці ў ажыццяўленні такіх інвестыцый і тым самым зробіць важны ўклад у развіццё эканамічных адносін,

пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1

Азначэнні

Для мэт гэтага Пагаднення ніжэйпрыведзеныя тэрміны будуць мець наступнае значэнне:

1. «Інвестыцыі» азначаюць усе актывы, у прыватнасці, але не выключна:

а) рухомую і нерухомую маёмасць, а таксама любыя іншыя рэчавыя правы, такія, як іпатэкі, правы залогу, а таксама залогі і іншыя падобныя правы;

б) долі і іншыя формы ўдзелу ў прадпрыемствах;

в) правы патрабавання ў адносінах да грашовых сродкаў, прадастаўлення з мэтай стварэння якой-небудзь эканамічнай каштоўнасці, або правы патрабавання ў адносінах да любога выканання абавязацельстваў па дагавору, які мае якую-небудзь эканамічную каштоўнасць;

г) правы на інтэлектуальную і прамысловую ўласнасць, як гэта вызначана ў шматбаковых пагадненнях, заключаных у межах Сусветнай арганізацыі інтэлектуальнай уласнасці, уключаючы, але не абмяжоўваючы, аўтарскія правы, таварныя знакі, патэнты, прамысловыя ўзоры і тэхнічныя працэсы, фірменныя найменні, «гуд віл» і канфідэнцыяльную інфармацыю, уключаючы «ноў-хаў»;

д) канцэсіі, якія прадастаўляюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам на разведку, развіццё, здабычу або эксплуатацыю прыродных рэсурсаў.

Любая змена формы, у якой згодна з заканадаўствам любога з Дагаворных Бакоў былі інвесціраваны актывы, не закранае іх характару як інвестыцый.

2. «Інвестар» азначае:

а) любую фізічную асобу, якая мае грамадзянства любога з Дагаворных Бакоў і якая ажыццяўляе інвестыцыі на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку;

б) любую юрыдычную асобу або таварыства, якія створаны згодна з заканадаўствам аднаго Дагаворнага Боку, маюць сваё месцазнаходжанне на тэрыторыі гэтага Дагаворнага Боку і ажыццяўляюць інвестыцыі на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку;

в) любую юрыдычную асобу або таварыства, створаныя згодна з заканадаўствам любога з Дагаворных Бакоў або заканадаўствам трэцяй дзяржавы, у якіх інвестар, азначаны ў пунктах 2 «а» і 2 «б» гэтага Артыкула, аказвае пераважны ўплыў.

3. «Дзейнасць у сувязі з інвестыцыямі» азначае дзейнасць, якая звязана з якімі-небудзь інвестыцыямі і ажыццяўляецца згодна з заканадаўствам прымаючага Дагаворнага Боку.

4. «Даходы» азначаюць сумы, атрыманыя ад якіх-небудзь інвестыцый, і, у прыватнасці, але не выключна, уключаюць прыбытак, працэнты, даходы ад прыросту маёмаснай вартасці, дэвідэнды, раялці, ліцэнзіі і іншыя ўзнагароджанні.

5. «Без неабгрунтаванай затрымкі» азначае такі перыяд часу, які звычайна патрабуецца для выканання ўсіх неабходных фармальнасцей, якія звязаны з працэдурай пераводу плацяжоў.

6. «Тэрыторыя» азначае тэрыторыю адпаведнай дзяржавы, на якой згодна з міжнародным правам гэта дзяржава можа ажыццяўляць суверэнныя правы або якая знаходзіцца пад яе юрысдыкцыяй.

Артыкул 2

Садзейнічанне ажыццяўленню і ахове інвестыцый

1. Кожны з Дагаворных Бакоў на сваёй тэрыторыі будзе па меры магчымасці садзейнічаць ажыццяўленню інвестыцый інвестараў іншага Дагаворнага Боку, дапускаць такія інвестыцыі і дзейнасць у сувязі з інвестыцыямі згодна са сваім заканадаўствам і ў любым выпадку будзе прадастаўляць такім інвестыцыям і дзейнасці ў сувязі з інвестыцыямі справядлівы і раўнапраўны рэжым.

2. Дапушчаныя ў адпаведнасці з пунктам 1 гэтага Артыкула інвестыцыі і даходы, звязаныя з імі, будуць карыстацца поўнай аховай гэтага Пагаднення. Без абмежавання дзеяння палажэнняў пункта 1 гэтага Артыкула аналагічны рэжым будзе прадастаўляцца ў адносінах да даходаў, атрыманых ад паўторнага інвесціравання вышэй адзначаных даходаў.

Артыкул 3

Рэжым інвестыцый

1. Кожны з Дагаворных Бакоў прадаставіць інвестарам іншага Дагаворнага Боку і іх інвестыцыям рэжым не менш спрыяльны за той, які ён прадастаўляе сваім уласным інвестарам і іх інвестыцыям або інвестарам любой трэцяй дзяржавы і іх інвестыцыям.

2. Кожны з Дагаворных Бакоў прадаставіць на сваёй тэрыторыі інвестарам іншага Дагаворнага Боку ў тым, што датычыцца, у прыватнасці, але не выключна, кіравання, падтрымкі, выкарыстання або распараджэння іх інвестыцыямі, рэжым, не менш спрыяльны за той, які ён прадастаўляе сваім уласным інвестарам або інвестарам любой трэцяй дзяржавы, у залежнасці ад таго, які з іх з'яўляецца больш спрыяльным.

3. Палажэнні пункта 1 гэтага Артыкула не павінны быць вытлумачаны такім чынам, каб абавязаць адзін з Дагаворных Бакоў распаўсюджваць на інвестараў іншага Дагаворнага Боку і іх інвестыцыі перавагі любых існуючых або магчымых у будучым рэжыму, прэферэнцый або прывілей, што вынікаюць з любога:

а) мытнага саюза, агульнага рынку, зоны вольнага гандлю або членства ў якім-небудзь эканамічным супольніцтве;

б) міжнароднага дагавора, міжнароднай дамоўленасці або

ўнутранага заканадаўства, якія адносяцца да падаткаабкладання;
в) рэгулявання па палягчэнні прыгранічнага руху.

Артыкул 4

Экспрапрыяцыя і кампенсацыя

1. Інвестыцыі інвестараў любога з Дагаворных Бакоў на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку не падлягаюць нацыяналізацыі, экспрапрыяцыі або іншым мерам, дзеянне якіх эквівалентна нацыяналізацыі або экспрапрыяцыі (у далейшым - экспрапрыяцыя), інакш як у грамадскіх інтарэсах згодна з заканадаўствам, на недыскрымінацыйнай аснове і пры забеспячэнні своєчасовай, адэкватнай і эфектыўнай кампенсацыі. Гэта кампенсацыя павінна складаць фактычную рынкавую вартасць экспрапрыраваных інвестыцый на момант, які непасрэдна папярэднічаў ажыццяўленню экспрапрыяцыі ці яе абнародаванню ў залежнасці ад таго, што адбылося раней, уключаць працэнт разлічаны на падставе стаўкі LIBOR або эквівалентнай ёй стаўкі з даты экспрапрыяцыі да даты плацяжу, выплачвацца хутка, павінна быць эфектыўна ажыццявімай і пераводзіцца без абмежаванняў. Вынікаючыя ў гэтай сувязі пераводы павінны ажыццяўляцца без неабгрунтаванай затрымкі ў канверсуемай валюце, у якой інвестыцыі былі першапачаткова ажжыццёўлены, або ў якой-небудзь іншай канверсуемай валюце, узгодненай паміж інвестарам і адпаведным Дагаворным Бокам. Меры па вызначэнню і выплаце такой кампенсацыі будуць ажыццяўляцца адпаведным чынам не пазней моманту экспрапрыяцыі.

2. У выпадку, калі адзін з Дагаворных Бакоў экспрапрыіруе актывы кампаніі, якая разглядаецца як кампанія гэтага Дагаворнага Боку і ў якой інвестар іншага Дагаворнага Боку мае долі, для выплаты належнай кампенсацыі дадзенаму інвестару будуць прымяняцца палажэнні пункта 1 гэтага Артыкула.

3. Такі інвестар будзе мець права на:

перагляд экспрапрыяцыі кампетэнтнымі organамі Дагаворнага Боку, які ажыццявіў экспрапрыяцыю;

сумы і ўмовы выплаты кампенсацыі, перагледжаныя ці кампетэнтнымі organамі Дагаворнага Боку, які ажыццявіў экспрапрыяцыю, ці міжнародным арбітражным судом згодна з артыкулам 9 гэтага Пагаднення.

Артыкул 5

Пакрыццё страт

1. Калі інвестыцыі, ажыццёўленыя інвестарам любога з Дагаворных Бакоў на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку, сталі стратнымі ў выніку вайны або іншага ўзброенага канфлікту, рэвалюцыі, надзвычайнага становішча ў дзяржаве, паўстання, бунту ці хваляванняў або іншых падобных падзей, што мелі месца на тэрыторыі апошняга Дагаворнага Боку, апошні Дагаворны Бок прадастаўляе рэжым не менш спрыяльны за той, які ён прадастаўляе сваім уласным інвестарам або інвестарам любой трэцяй дзяржавы ў тым, што датычыцца аднаўлення, пакрыцця страт, кампенсацыі або іншага ўрэгулявання. Неабходныя ў гэтай сітуацыі плацяжы павінны пераводзіцца без абмежаванняў.

2. Без урону для пункта 1 гэтага Артыкула інвестарам аднаго з Дагаворных Бакоў, якія ў любой з сітуацый, зазначаных у гэтым пункце, нясуць на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку страты ў выніку:

рэквізіцыі іх інвестыцый сіламі або ўладамі апошняга, ці

знішчэння іх інвестыцый сіламі або ўладамі апошняга, пры тым, што гэта не было выклікана неабходнасцю становішча,

прадастаўляюцца апошнім Дагаворным Бокам аднаўленне або кампенсацыя, якія ў любым выпадку будуць хуткімі, адэкватнымі і эфектыўнымі. У тым, што датычыцца кампенсацыі, то яна будзе пераводзіцца без абмежаванняў у адпаведнасці з пунктам 1 Артыкула 4 гэтага Пагаднення.

Артыкул 6

Перавод

1. Кожны з Дагаворных Бакоў гарантуе інвестарам іншага Дагаворнага Боку бесперашкодны перавод плацяжоў, звязаных з інвестыцыямі, які ажыццяўляецца без неабгрунтаванай затрымкі ў свабодна канверсуемай валюце, у прыватнасці, але не выключна:

а) першапачатковых сум і дадатковых сум для падтрымання або пашырэння інвестыцый;

б) сум, прадугледжаных для пакрыцця выдаткаў, якія адносяцца да кіравання інвестыцыямі;

в) даходаў;

г) выплат пазык;

д) выручкі ад поўнай ці частковай ліквідацыі або продажу інвестыцый;

е) кампенсацыі ў адпаведнасці з пунктам 1 Артыкула 4 і Артыкулам 5 гэтага Пагаднення;

ж) плацяжоў, вынікаючых з урэгулявання спрэчак.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага Артыкула не павінны быць вытлумачаны такім чынам, каб дазволіць пазбегнуць выплаты падаткаў.

3. Без абмежавання дзеянняў пунктаў 1 і 2 гэтага Артыкула кожны Дагаворны Бок можа абараняць правы крэдытораў або забяспечваць выкананне законаў, якія рэгулююць выпуск каштоўных папер, гандаль імі, аперацыі, звязаныя з каштоўнымі паперамі і выкананнем судовых рашэнняў, якія вынікаюць з судаходскіх працэдур па грамадзянскіх, адміністрацыйных і крымінальных справах, шляхам раўнапраўнага, недыскрымінацыйнага і дабразычлівага прымянення яго заканадаўства.

4. Пераводы, зазначаныя ў гэтым Артыкуле, будуць ажыццяўляцца па рыначнаму абменнаму курсу, які прымяняецца на дату пераводу, згодна з дзеючым заканадаўствам аб валютным рэгуляванні.

5. Абменныя курсы будуць вызначацца ў адпаведнасці з каціроўкамі валютных біржаў на тэрыторыі кожнага з Дагаворных Бакоў або ў выпадку адсутнасці апошніх згодна з банкаўскай сістэмай на тэрыторыі кожнага з Дагаворных Бакоў.

Артыкул 7

Субрагацыя

Калі адзін Дагаворны Бок або ўпаўнаважаная ім арганізацыя выконвае плацеж свайму інвестару ў сілу гарантыі, прадастаўленай у адносінах да якіх-небудзь інвестыцый на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку, іншы Дагаворны Бок будзе без страты правоў інвестара першага Дагаворнага Боку ў адпаведнасці з Артыкулам 9 гэтага Пагаднення і ў адпаведнасці з правамі першага Дагаворнага Боку згодна з Артыкулам 10 гэтага Пагаднення прызнаваць перадачу першаму Дагаворнаму Боку ўсіх правоў і правоў патрабавання гэтага

інвестара па заканадаўству або згодна з законнай здзелкай. Апошні Дагаворны Бок будзе таксама прызнаваць субрагацыю першым Дагаворным Бокам у адносінах да любых такіх правоў і правоў патрабавання, якія гэты Дагаворны Бок будзе мець права ажыццяўляць у тым жа памеры, як і яго правапапярэднік. У тым, што датычыцца пераводу плацяжоў зацікаўленаму Дагаворнаму Боку згодна з гэтым пераходам правоў, палажэнні Артыкулаў 4, 5 і 6 гэтага Пагаднення будуць прымяняцца *mutatis mutandis*.

Артыкул 8

Іншыя абавязацельствы

1. Калі ўнутранае заканадаўства аднаго з Дагаворных Бакоў або існуючыя ці ўзгодненыя ў будучым у дапаўненне да гэтага Пагаднення паміж Дагаворнымі Бакамі абавязацельствы змяшчаюць агульныя ці спецыяльныя правілы, згодна з якімі інвестыцыі інвестараў іншага Дагаворнага Боку карыстаюцца рэжымам больш спрыяльным за той, што ўстанаўліваецца гэтым Пагадненнем, гэтыя правілы маюць перавагу ў адносінах да гэтага Пагаднення ў той частцы і пастолькі, у якой і паколькі яны больш спрыяльныя.

2. Кожны Дагаворны Бок будзе выконваць прынятыя на сябе абавязацельствы, якія вынікаюць з магчымых кантрактаў, якія былі заключаны з інвестарам іншага Дагаворнага Боку ў тым, што датычыцца інвестыцый, ухваленых першым Дагаворным Бокам на сваёй тэрыторыі.

Артыкул 9

Урэгуляванне інвестыцыйных спрэчак

1. Любая спрэчка паміж Дагаворным Бокам і інвестарам іншага Дагаворнага Боку, якая можа ўзнікнуць у сувязі з якімі-небудзь інвестыцыямі, будзе па магчымасці рашацца бакамі ў спрэчцы дружалюбным шляхам.

2. Калі спрэчка ў адпаведнасці з пунктам 1 гэтага Артыкула не можа быць вырашана на працягу трох месяцаў з даты пісьмовага паведамлення з падрабязным выкладаннем патрабаванняў, гэта спрэчка па просьбе Дагаворнага Боку або інвестара іншага Дагаворнага Боку будзе вырашана ў адпаведнасці з наступнымі працэдурамі:

а) у Міжнародным цэнтры па ўрэгуляванні інвестыцыйных спрэчак для ўрэгулявання шляхам прымірэння або арбітражу ў адпаведнасці з Канвенцыяй па ўрэгуляванні інвестыцыйных спрэчак паміж дзяржавамі і асобамі іншых дзяржаў, якая адкрыта для падпісання 18 сакавіка 1965 года ў г. Вашынгтоне. У выпадку арбітражнага разгляду кожны Дагаворны Бок у адпаведнасці з гэтым Пагадненнем папярэдне і канчаткова дае згоду, нават у тым выпадку, калі адсутнічае асобнае арбітражнае пагадненне паміж гэтым Дагаворным Бокам і інвестарам, на перадачу спрэчкі ў гэты цэнтр і на выконванне яго рашэнняў. Гэта згода будзе таксама адносіцца і да адмовы ад патрабаванняў таго, каб абавязкова былі выкананы ўнутраныя адміністрацыйныя і юрыдычныя працэдуры;

б) у арбітражным судзе з трох членаў згодна арбітражнаму рэгламенту UNCITRAL з апошнімі папраўкамі, прынятымі абодвума Дагаворнымі Бакамі на момант паведамлення аб ініцыяванні арбітражнай працэдуры. Дагаворны Бок прадстаўляе сябе у арбітражным судзе таксама паведаміўшы ў гэтым выпадку, што наконт вызначанай справы ніякай іншай арбітражнай дамоўленасці не існуе.

3. Рашэнні суда будуць канчатковымі і абавязковымі для выканання, гэтыя рашэнні будуць выконвацца ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам, кожны Дагаворны Бок будзе прызнаваць і забяспечваць выкананне арбітражных рашэнняў згодна з яго адпаведным заканадаўствам.

4. Дагаворны Бок, які з'яўляецца бокам у спрэчцы, абавязваецца на працягу ўсяго судовага разбору і выканання судовага рашэння не выстаўляць у якасці пратэсту той факт, што інвестар, які з'яўляецца супраціўным бокам у спрэчцы, у выкананне якога-небудзь гарантыйнага кантракту атрымаў поўную або частковую кампенсацыю ў адносінах да панесеных ім страт.

Артыкул 10

Урэгуляванне спрэчак паміж Дагаворнымі Бакамі

1. Спрэчкі паміж Дагаворнымі Бакамі на падставе тлумачэння або прымянення гэтага Пагаднення павінны вырашацца, наколькі гэта магчыма, шляхам дружалюбных перамоў.

2. Калі вырашэнне якой-небудзь спрэчкі, зазначанай у пункце 1 гэтага Артыкула, немагчыма на працягу шасці месяцаў, гэта спрэчка па хадайніцтву любога з Дагаворных Бакоў будзе перададзена ў

арбітражны суд.

3. Гэты арбітражны суд будзе заснаваны для кожнага канкрэтнага выпадку наступным чынам:

Кожны з Дагаворных Бакоў прызначыць па адным члене суда і гэтыя два члены вызначаць затым грамадзяніна трэцяй дзяржавы, які і будзе прызначаны старшынёй суда з узаемнай згоды Дагаворных Бакоў. Гэтыя члены павінны быць прызначаны на працягу двух месяцаў з даты, калі адзін Дагаворны Бок паведаміць іншаму Дагаворнаму Боку аб намеры перадаць спрэчку ў арбітражны суд. Прызначэнне старшыні павінна адбыцца на працягу двух наступных месяцаў з дня прызначэння першых двух членаў.

4. Калі тэрміны, зазначаныя ў пункце 3 гэтага Артыкула, не былі выкананы і калі Дагаворныя Бакі не дамовіліся аб іншым, любы з Дагаворных Бакоў можа звярнуцца з просьбай аб правядзенні неабходных прызначэнняў да Старшыні Міжнароднага Суда. Калі Старшыня Міжнароднага Суда з'яўляецца грамадзянінам аднаго з Дагаворных Бакоў або не мае магчымасці ажыццявіць зазначаныя вышэй дзеянні па іншых прычынах, права ажыццяўлення неабходных прызначэнняў будзе прадастаўлена намесніку Старшыні або ў выпадку, калі і ён не мае магчымасці, просьба аб правядзенні неабходных прызначэнняў будзе адрасавана наступнаму па старшынству члену Міжнароднага Суда, які адпавядае такім жа неабходным умовам.

5. Суд сам вызначае рэгламент сваёй працы.

6. Арбітражны суд прымае свае рашэнні ў адпаведнасці з гэтым Пагадненнем згодна з агульнапрызнанымі правіламі міжнароднага права. Ён прымае свае рашэнні большасцю галасоў, гэтыя рашэнні будуць канчатковымі і абавязковымі для выканання.

7. Кожны з Дагаворных Бакоў нясе выдаткі прызначанага ім члена суда і выдаткі, звязаныя з яго ўдзелам у арбітражным судаходстве. Выдаткі старшыні і няўлічаныя выдаткі будуць падзелены пароўну паміж Дагаворнымі Бакамі. Суд сваім рашэннем можа вызначыць іншую прапорцыю размеркавання выдаткаў.

Артыкул 11

Прымяненне Пагаднення

1. Гэта Пагадненне будзе прымяняцца да інвестыцый, ажыццёўленых інвестарам аднаго Дагаворнага Боку на тэрыторыі

іншага Дагаворнага Боку ў адпаведнасці з яго дзеючым заканадаўствам як да, так і пасля ўступлення ў сілу гэтага Пагаднення.

2. Гэта Пагадненне не абмяжоўвае Дагаворныя Бакі выконваць юрыдычныя нормы Еўрапейскага Саюза, не адпаведныя гэтаму Пагадненню, дзеючыя ў любы дадзены прамежак часу.

3. У выпадку ўзнікнення непаразуменняў у адносінах да дзеяння пункта 2 гэтага Артыкула Дагаворныя Бакі будуць праводзіць кансультацыі.

Артыкул 12

Уступленне ў сілу і тэрмін дзеяння

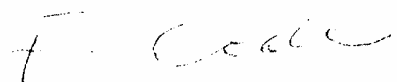
1. Гэта Пагадненне падлягае ратыфікацыі і ўступіць у сілу ў першы дзень трэцяга месяца, які адлічваецца пасля месяца, на працягу якога адбыўся абмен ратыфікацыйнымі граматамі.

2. Гэта Пагадненне будзе заставацца ў сіле на працягу дзесяцігадовага перыяду. Па сканчэнні дзесяцігадовага перыяду яно будзе заставацца ў сіле на працягу неазначанага перыяду да сканчэння дванаццаці месяцаў з моманту паступлення па дыпламатычных каналах пісьмовага паведамлення аднаго з Дагаворных Бакоў аб дэнансацыі гэтага Пагаднення.

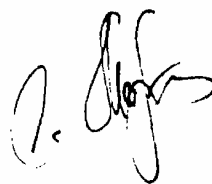
3. У адносінах да інвестыцый, якія былі ажыццёўлены да спынення дзеяння гэтага Пагаднення, палажэнні Артыкулаў 1-11 гэтага Пагаднення будуць заставацца ў сіле на працягу пятнаццаці гадоў, лічачы з даты спынення яго дзеяння.

Здзейснена ў двух экзэмплярах у Мінску 16 мая 2001 года на нямецкай, беларускай і англійскай мовах, прычым усе тэксты з'яўляюцца аўтэнтычнымі. У выпадку разыходжанняў перавага будзе надавацца тэксту на англійскай мове.

**ЗА УРАД
АЎСТРЫЙСКОЙ РЭСПУБЛІКІ**

**ЗА УРАД
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ**

AGREEMENT

between the Government of the Republic of Austria and the Government of the Republic of Belarus for the Promotion and Protection of Investments

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS, hereinafter referred to as “the Contracting Parties”,

DESIRING to create favourable conditions for greater economic co-operation between the Contracting Parties,

RECOGNIZING that the promotion and protection of investments may strengthen the readiness for such investments and thereby make an important contribution to the development of economic relations,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1

Definitions

For the purposes of this Agreement

(1) the term “investment” comprises all assets and in particular, though not exclusively:

- a) movable and immovable property as well as any other rights in rem such as mortgages, liens, pledges and similar rights;
- b) shares and other types of participations in undertakings;
- c) claims to money that has been given in order to create an economic value or claims to any performance having an economic value;
- d) intellectual and industrial property rights, as defined in the multilateral agreements concluded under the auspices of the World Intellectual Property Organization, including, but not limited to, copyright, trademarks, patents, industrial designs and technical processes, trade names, goodwill and undisclosed information, including know-how;
- e) business concessions under public law to search for, cultivate, extract or exploit natural resources.

A change in the form in which assets are invested made in accordance with the legislation of either Contracting Party does not affect their character as investments.

(2) The term “investor” means

- a) any natural person who is a citizen of either Contracting Party and makes an investment in the other Contracting Party’s territory;
- b) any juridical person, or partnership, constituted in accordance with the legislation of one Contracting Party, having its seat in the territory of this Contracting Party and making an investment in the other Contracting Party’s territory;
- c) any juridical person, or partnership, constituted in accordance with the legislation of a Contracting Party or of a third State in which the investor referred to in paragraphs (2) (a) or (2) (b) of this Article exercises a dominant influence.

(3) The term “associated activities” means activities connected with an investment and undertaken in accordance with the applicable laws and regulations of the host Contracting Party.

(4) The term “returns” means the amounts yielded by an investment, and in particular, though not exclusively, profits, interests, capital gains, dividends, royalties, licences and other fees.

(5) The term “without undue delay” means such period as is normally required for the completion of the necessary formalities for the transfer of payments.

(6) The term “territory” refers to the territory of the State concerned over which that State may exercise sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law.

ARTICLE 2

Promotion and Protection of Investments

(1) Each Contracting Party shall in its territory promote, as far as possible, investments of investors of the other Contracting Party, admit such investments and associated activities in accordance with its legislation and in any case accord such investments and associated activities fair and equitable treatment.

(2) Investments admitted according to paragraph (1) of this Article and their returns shall enjoy the full protection of the present Agreement. The same applies without prejudice to the regulations of paragraph (1) of this Article also for such returns in case of reinvestment of such returns.

ARTICLE 3

Treatment of Investments

(1) Each Contracting Party shall accord to investors of the other Contracting Party and their investments treatment no less favourable than that accorded to its own investors and their investments or to investors of any third State and their investments.

(2) Neither Contracting Party shall in its territory subject investors of the other Contracting Party, as regards, in particular, but not exclusively, the management, maintenance, use, enjoyment or disposal of their investments, to treatment less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State whichever is more favourable.

(3) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other Contracting Party and their investments the present or future benefit of any treatment, preference or privilege resulting from

- a) any customs union, common market, free trade area or membership in an economic community;
- b) any international agreement, international arrangement or domestic legislation regarding taxation;
- c) any regulation to facilitate frontier traffic.

ARTICLE 4

Expropriation and Compensation

(1) Investments of investors of either Contracting Party shall not be nationalised, expropriated or subjected to measures having effect equivalent to nationalisation or expropriation (hereinafter referred to as “expropriation”) in the territory of the other Contracting Party except for a public purpose under due process of law, on a non-discriminatory basis and against prompt, adequate and effective compensation. Such compensation shall amount to the actual market value of the investment expropriated immediately before the expropriation or before the impending expropriation became public knowledge, whichever is the earlier, shall include interest calculated on the LIBOR basis or equivalent from the date of expropriation until the date of payment, shall be made promptly, be effectively realisable and be freely transferable. Such transfers shall be effected without undue delay in the convertible currency in which the investment was originally made or in any other convertible currency agreed by the investor and the Contracting Party concerned. Provisions for the determination and payment of such compensation shall be made in an appropriate manner not later than at the moment of the expropriation.

(2) Where a Contracting Party expropriates assets of a company which is considered as a company of this Contracting Party and in which an investor of the other Contracting Party owns shares, it shall apply the provisions of paragraph (1) of this Article so as to ensure due compensation to this investor.

(3) The investor shall be entitled to have the legality of the expropriation reviewed by the competent authorities of the Contracting Party having induced the expropriation.

(4) The investor shall be entitled to have the amount and the provisions for the payment of the compensation reviewed either by the competent authorities of the Contracting Party having induced the expropriation or by an international arbitral tribunal according to Article 9 of the present Agreement.

ARTICLE 5

Compensation for Losses

(1) Investors of one Contracting Party whose investments in the territory of the other Contracting Party suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency, revolt, insurrection, riot or other similar events in the territory of the latter Contracting Party, shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favourable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State. Resulting payments shall be freely transferable.

(2) Without prejudice to paragraph (1) of this Article, investors of one Contracting Party who in any of the events referred to in that paragraph suffer losses in the territory of the other Contracting Party resulting from:

- a) requisitioning of their investment or part thereof by the latter's forces or authorities, or
- b) destruction of their investment or part thereof by the latter's forces or authorities which was not required by the necessity of the situation,

shall be accorded by the latter Contracting Party restitution or compensation, which in either case shall be prompt, adequate and effective and with respect to compensation, shall be freely transferable in accordance with Article 4, paragraph (1) of this Agreement.

ARTICLE 6

Transfers

(1) Each Contracting Party shall guarantee without undue delay to investors of the other Contracting Party the free transfer in freely convertible currency of payments in connection with an investment, in particular but not exclusively, of

- a) the initial amounts and additional amounts for the maintenance or extension of the investment;
- b) amounts assigned to cover expenses relating to the management of the investment;
- c) the returns;
- d) the repayment of loans;
- e) the proceeds from total or partial liquidation or sale of the investment;
- f) a compensation according to Article 4 paragraph (1) and Article 5 of the present Agreement;
- g) payments arising out of the settlement of a dispute.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not be construed so as to permit tax evasion.

(3) Notwithstanding paragraphs (1) and (2) of this Article, each Contracting Party may protect the rights of creditors, or ensure compliance with laws on the issuing, trading and dealing in securities and the satisfaction of judgements in civil, administrative and criminal adjudicatory proceedings, through the equitable, non-discriminatory, and good faith application of its laws and regulations.

(4) The transfers referred to in this Article shall be made at the rate of exchange applicable on the date of transfer pursuant to the exchange regulations in force.

(5) The rates of exchange shall be determined according to the quotations on the stock exchanges on the territory of each Contracting Party or in the absence of such quotations by the respective banking system in the territory of each Contracting Party.

ARTICLE 7

Subrogation

Where one Contracting Party or an institution authorized by it makes payments to its investor by virtue of a guarantee for an investment in the territory of the other Contracting Party, the other Contracting Party shall without prejudice to the rights of the investor of the first Contracting Party under Article 9 of the present Agreement and to the rights of the first Contracting Party under Article 10 of the present Agreement recognize the assignment to the first Contracting Party of all rights and claims of this investor under a law or pursuant to a legal transaction. The latter Contracting Party shall also recognize the subrogation of the former Contracting Party to any such rights or claims which that Contracting Party shall be entitled to assert to the same extent as its predecessor in title. As regards the transfer of payments to the Contracting Party concerned by virtue of such assignment, Articles 4, 5 and 6 of the present Agreement shall apply *mutatis mutandis*.

ARTICLE 8

Other Obligations

(1) If the provisions of law and regulations of either Contracting Party or international obligations existing at present or established thereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement, contain a rule, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such rule shall to the extent that it is more favourable prevail over the present Agreement.

(2) Each Contracting Party shall observe any contractual obligation it may have entered into towards an investor of the other Contracting Party with regard to investments approved by it in its territory.

ARTICLE 9

Settlement of Investment Disputes

(1) Any dispute arising from an investment, between a Contracting Party and an investor of the other Contracting Party shall, as far as possible, be settled amicably between the parties to the dispute.

(2) If a dispute according to paragraph (1) of this Article cannot be settled within three months of a written notification of sufficiently detailed claims, the dispute shall upon the request of the Contracting Party or of the investor of the other Contracting Party be subject to the following procedures:

- a) to conciliation or arbitration by the International Centre for Settlement of Investment Disputes, established by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18th, 1965. In case of arbitration, each Contracting Party, by this Agreement irrevocably consents in advance, even in the absence of an individual arbitral agreement between the Contracting Party and the investor, to submit any such disputes to this Centre and to accept the award as binding. This consent implies the renunciation of the requirement that the internal administrative or juridical remedies should be exhausted; or
- b) to arbitration by three arbitrators in accordance with the UNCITRAL arbitration rules, as amended by the last amendment accepted by both Contracting Parties at the time of the request for initiation of the arbitration procedure. The Contracting Party submits itself to the arbitral tribunal mentioned also in the case that no such agreement for arbitration exists.

(3) The award shall be final and binding; it shall be executed according to national law; each Contracting Party shall ensure the recognition and enforcement of the arbitral award in accordance with its relevant laws and regulations.

(4) A Contracting Party which is a party to a dispute shall not, at any stage of conciliation or arbitration proceedings or enforcement of an award, raise the objection that the investor who is the other party to the dispute has received by virtue of a guarantee indemnity in respect of all or some of its losses.

ARTICLE 10

Settlement of Disputes between the Contracting Parties

(1) Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, as far as possible, be settled through amicable negotiations.

(2) If a dispute according to paragraph (1) of this Article cannot be settled within six months it shall upon the request of either Contracting Party be submitted to an arbitral tribunal.

(3) Such arbitral tribunal shall be constituted ad hoc as follows: each Contracting Party shall appoint one member and these two members shall agree upon a citizen of a third State as their chairman. Such members shall be appointed within two months from the date one Contracting Party has informed the other Contracting Party, that it intends to submit the dispute to an arbitral tribunal, the chairman of which shall be appointed within two further months.

(4) If the periods specified in paragraph (3) of this Article are not observed, either Contracting Party may, in the absence of any other relevant arrangement, invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments. If the President of the International Court of Justice is a citizen of either of the Contracting Parties or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President or in case of his inability the member of the International Court of Justice next in seniority should be invited under the same conditions to make the necessary appointments.

(5) The tribunal shall establish its own rules of procedure.

(6) The arbitral tribunal shall reach its decision by virtue of the present Agreement and pursuant to the generally recognized rules of international law. It shall reach its decision by a majority of votes; the decision shall be final and binding.

(7) Each Contracting Party shall bear the costs of its own member and of its legal representation in the arbitration proceedings. The costs of the chairman and the remaining costs shall be borne in equal

parts by both Contracting Parties. The tribunal may, however, in its award determine another distribution of costs.

ARTICLE 11

Application of the Agreement

(1) This Agreement shall apply to investments made in the territory of one of the Contracting Parties in accordance with its legislation in force by investors of the other Contracting Party prior to as well as after the entry into force of this Agreement.

(2) The Contracting Parties are not bound by this Agreement insofar as it is incompatible with the legal acquis of the European Union (EU) in force at any given time.

(3) In case of uncertainties concerning the effects of paragraph (2) of this Article the Contracting Parties will engage in consultations.

ARTICLE 12

Entry into Force and Duration

(1) This Agreement is subject to ratification and shall enter into force on the first day of the third month that follows the month during which the instruments of ratification have been exchanged.

(2) This Agreement shall remain in force for a period of ten years; it shall be extended thereafter for an indefinite period and may be denounced in writing through diplomatic channels by either Contracting Party giving twelve months' notice.

(3) In respect of investments made prior to the date of termination of the present Agreement the provisions of Article 1 to 11 of the present Agreement shall continue to be effective for a further period of fifteen years from the date of termination of the present Agreement.

DONE in duplicate at Minsk this 16th day of May 2001 in the German, Belarusian and English languages, each text being equally authentic. In case of divergencies the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Austria:

F. Cede

For the Government of the Republic of Belarus:

S. Martynov

Die vom Bundespräsidenten unterzeichnete und vom Bundeskanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 14. März 2002 ausgetauscht; das Abkommen tritt gemäß seinem Art. 12 Abs. 1 mit 1. Juni 2002 in Kraft.

Schüssel